

„INHOTTAVIEN ORGIOIDEN“ VALMISTELU

Arvioidessaan sosialidemokratian tehtäviä Venäjän toisessa Duumassa ja venäläisten liberaalien pyrkimyksiä tunnettu saksalainen marxilainen Frans Mehring⁵⁷ kirjoitti, että saksalainen liberalismi on jo 60 vuotta kulkenut viheliäistä ja häpeällistä tietä verhoutuen tunnuksella: „myönteinen työ”. Kun Kansalliskokous kesällä vuonna 1789 yhdessä yössä vapautti Ranskan talonpojat, niin nerokas ja lahjottava seikkailija Mirabeau, perustuslaillisen demokratian suurin sankari, nimitti tuon tapauksen siivekkäällä sanoilla: „inhottavat orgiat”. Mutta meidän mielestämme (sosialidemokraattien mielestä) se oli myönteistä työtä. Sitävastoin Preussin talonpoikain vapauttaminen, joka tapahtui kilpikonnan askelin 60 vuoden kuluessa, vuodesta 1807 vuoteen 1865, ja jonka yhteydessä julmasti ja säälimättömästi tuhottiin lukematon määrä talonpoikia, oli liberaalimme näkökannalta „myönteistä työtä”, josta he toittivat koko maailmalle. Meidän mielestämme se oli „inhottavat orgiat” *.

Näin kirjoitti Mehring. Eikä voida olla palauttamattomalle mieleen hänen sanojaan nyt, jolloin avataan III Duuma,— jolloin lokakuulaiset haluavat käydä välittömästi käsiksi inhottavien orgioiden järjestämiseen,— jolloin kadetit ovat lakeijamaisen innokkaina valmiit osallistumaan niihin,— jolloin sosialidemokraattienkin keskuudessa (häpeäksemme) löytyy plehanovilaisia, jotka ovat suostuvaisia edesauttamaan noita orgioita. Tarkastelkaamme lähemmin kaikkia noita valmisteluja.

Kolmannen Duuman edellä käytiin eri puolueiden välillä innokkaita neuvotteluja duumataktiikasta. Lokakuulaiset laativat Moskovan neuvottelukokouksessa lokakuun 17 päivän liiton parlamenttiryhmän ohjelmaluonnoksen, ja heidän

* Ks. Teokset, 12. osa, ss. 372—373. *Toim.*

puhujansa, hra Plevako, nosti juhlapäivällisillä Moskovassa „Venäjän liberaalis-perustuslaillisen puolueen lipun”. Kadetit lopettivat kolmessa tai neljässä päivässä niin sanotun V „puolue”-kokouksensa. Vasemmistokadetit on lyöty täydellisesti hajalle ja karkotettu kokonaan kadettien Keskuskomiteasta (ja Keskuskomiteaan heillä kuuluu 38 henkilöä, jotka määräävät täydellisesti „puolueesta”). Oikeistokadetit saivat täydellisen toimintavapauden — „III Duumassa toteutettavasta taktiikasta tehdyn selostuksen”, tuon „inhottavien orgioiden” kuuluisan, „historiallisen” puolustelun hengessä. Sosialidemokraatit ovat alkanet käsitellä III Duumassa toteutettavaa taktiikkaa Keskuskomiteassa ja VSDTP:n Pietarin järjestön konferenssissa.

Lokakuulaisten parlamenttiohjelmalle on ominaista sen vastavallankumouksellisen politiikan avoin *tunnustaminen*, jota itse asiassa myöskin kadetit toteuttivat II Duumassa verhoutuen kaikenlaisilla fraaseilla ja varauksilla. Lokakuulaiset esimerkiksi sanovat avoimesti, että perustuslakien ja vaalilain tarkistaminen on „ennenaikaista”: saatakoon muka ensin „eräillä kiireellisillä reformeilla” aikaan „tyynnytyt ja hävitettyä intohimojen ja luokkaintressien taistelu”. Kadetit eivät sitä sanoneet, mutta he toimivat II Duumassa nimenomaan siten eikä toisin. Vielä esimerkki. Lokakuulaiset ovat sillä kannalla, että „itsehallintoon on saatava osalliseksi mahdollisimman laajoja henkilöpiirejä”, mutta että samalla aatelistolle „on turvattava vastaavanlainen edustus”. Tämä avoin vastavallankumouksellisuus on rehellisempää kuin kadettien politiikka: luvata yleinen, välitön, yhtäläinen, salainen äänioikeus, mutta todellisuudessa taistella sekä I että II Duumassa kiivaasti tämän äänioikeuden mukaista paikallisten maakomiteoiden valitsemista vastaan ja ehdottaa, että noissa komiteoissa olisi talonpoikia ja tilanherroja yhtä paljon, se on sitä samaa „edustuksen turvaamista aatelistolle”. Vielä esimerkki. Lokakuulaiset hylkäävät avoimesti tilanherrojen maiden pakollisen luovutuksen. Kadetit sen „hyväksyvät”, hyväksyvät siten, että kysymyksessä agraarikeskustelujen päättämisestä yleiseen lausumaan, jossa tunnustetaan pakollinen luovutus, he äänestävät II Duumassa yhdessä oikeistolaisten kanssa trudovikkeja ja sosialidemokraatteja vastaan.

Vastavallankumouksen „voittojen” lujittamisen ehdolla lokakuulaiset ovat suostuvaisia lupaamaan kuinka

liberaalisia reformeja hyvänsä. Siinä on sekä „Duuman budjettioikeuksien laajentaminen” (leikki pois!), „Duuman oikeuksien laajentaminen viranomaisten toimenpiteiden lainmukaisuuden valvomisessa”, tuomioistuimen itsenäisyyden turvaaminen, „työläisten taloudellisten järjestöjen ja taloudellisten lakkojen” („jotka eivät uhkaa valtion ja yhteiskunnan intressejä”) „ahdistelun lopettaminen” että „oikeudenmukaisten kansalaisvapauksien periaatteiden lujittaminen” j.n.e., y.m.s. „Lokakuulaisten” hallituspuolue jakaa „liberaalisia” fraaseja yhtä auliisti kuin itse hra Stolypinin hallituskin.

Miten kadetit asettivat edustajakokouksessaan kysymyksen suhtautumisesta lokakuulaisiin? Kourallinen vasemmistokadetteja osoittautui kirkujiksi, jotka eivät kyenneet edes kunnolla asettamaan kysymystä. Mutta valepukuun pukeutuneen lokakuulaisuuden oikeistoritarien joukko liittyi mitä halpamaisinta totuuden hämäämistä varten tiiviisti yhteen. Vasemmistokadettien avuttomuus on ilmaistu selväpiirteisemmin heidän päätöslauselmaehdotuksessaan: sen ensimmäinen pykälä kehottaa kadetteja „pysymään jyrkästi oppositiomaaperällä suostumatta lähenty-mään sille (kadettipuolueelle) hengen ja ohjelman puolesta vieraita lokakuulaisia”. Mutta toinen pykälä kehottaa „olemaan kieltäytymättä kannattamasta lakiehdotuksia, jotka vievät maata vapautukseen ja demokraattisiin reformeihin, tulivatpa ne miltä taholta hyvänsä”. Se on koomillisuutta, sillä keltään muilta kuin lokakuulaisilta *eivät* III Duumassa *voi* tulla lakiehdotukset, jotka voivat saada enemmistön! Herrat vasemmistokadetit ansaitsivat täydellisesti tappionsa, sillä he käyttäytyivät kuin raukkamaiset pelkurit tai tyhmyrit, jotka eivät osaa selvään ja suoraan sanoa, että moisen Duuman on säädytöntä hankkiutua säätämään lakeja, että äänestäminen yhdessä lokakuulaisten kanssa on vastavallankumouksen tukemista. Erinäiset henkilöt vasemmistokadeteista nähtävästi ymmärsivät asian, mutta salonkidemokraatteina he arkailivat edustajakokouksessa. Joka tapauksessa hra Zhilkin kertoo „Tovarishtsh” lehdessä kadetti Safonovin tällaisen *yksityisluontoisen* puheen: „Kadettilaisen ryhmän on mielestäni otettava nyt I Duuman Työryhmän asema. Oppositio, voimakkaita puheita — eikä mitään muuta. *Mutta he hankkiutuvat säätämään lakeja.* Entä millä tavalla? Ystävyys, *liitto lokakuulaisten*

kanssa? Kummallista vetoa oikealle. Koko maa on vasemmistolainen, mutta me menemme oikealle” („Tovarishtsh” № 407). Hra Safonovilla on nähtävästi häpeän ja oman-tunnon valoisia pilkahduksia... mutta vain yksityisesti!

Hra Miljukov ja hänen koplakuntansa on sen sijaan ilmaissut häpeämättömien ja tunnottomien kiipeilijöiden tavanomaisia ominaisuuksiaan kaikessa loistossaan. Hyväksytyssä päätöslauselmassa on asian ydin hämätty, jotta voitaisiin pettää laajaa yleisöä, kuten parlamentaarisen prostituution liberaaliset sankarit ovat aina ennenkin kansaa pettäneet. Edustajakokouksen päätöslauselmassa („teeseissä”) *ei ole sanaakaan lokakuulaisista!!* Se on uskomatonta, mutta totta. Kadettien edustajakokouksen keskiönä on kysymys kadettien äänestyksestä yhdessä lokakuulaisten kanssa. Kaikki keskustelut liikkuvat tämän kysymyksen ympärillä. Mutta porvarillisten politikoitsijain koko taito onkin juuri joukkojen *pettämisessä*, parlamenttivehkeilyjensä *verhoamisessa*. Kadettien edustajakokouksen lokakuun 26 p:nä hyväksymät „Teesit taktiikasta” ovat klassillinen asiakirja, joka osoittaa ensinnäkin, kuinka kadetit sulautuvat lokakuulaisiin, ja toiseksi sen, kuinka kirjoitetaan päätöslausemia, joiden tarkoituksena on joukkojen pettäminen liberaalien toimesta. Tätä asiakirjaa pitää rinnastaa lokakuun 17 päivän liiton „parlamenttiohjelmaan”. Tätä asiakirjaa pitää verrata „alustukseen taktiikasta”, jonka Miljukov piti kadettien edustajakokouksessa („Retsh” № 255). Esitämme tärkeimmät kohdat tuosta alustuksesta: „Opposition asemaan saatettuna puolue ei kuitenkaan” (nimenomaan: kuitenkaan!) „tule esittämään vastuuttoman vähemmistön osaa siinä mielessä, missä se itse on käyttänyt tätä termiä luonnehtiakseen äärimmäisten vasemmistolaisien käyttäytymistä Duumassa” (parlamenttikielestä tavalliselle ja selvälle kielelle käännettynä: olkaa armeliaita ja antakaa meille paikka, herrat lokakuulaiset, sillä meidän olemme vain nimellisesti oppositio!). „Duumaa se ei tule pitämään keinona Duuman ulkopuolisten esiintymisten valmistelemiseksi, vaan korkeimpana valtioelimenä, jolla on lain tarkasti määrittelemä osa korkeinta valtaa” (eivätköhän lokakuulaiset ole rehellisempiä, kun sanovat suoraan: perustuslakien tarkistaminen on ennenaikaista?). „Kolmanteen Duumaan, samoin kuin kahteen edelliseenkin, puolue menee horjumattomana aikomuksenaan osallistua

aktiivisesti sen lainsäädännölliseen työhön. Senlaatuisen toiminnan puolue on aina katsonut pääasialliseksi ja tärkeimmäksi, asettaen sen vastapainoksi sekä vasemmistolaisten agitatorisille tarkoituserille että oikeistolaisten konspiraatiiviselle toiminnalle”. „Konspiraation” suhteen te myös valehtelette, herrat, sillä *kummassakin* Duumassa te *konspiroitte* ministerien tai ministerien lakeijain kanssa! Ja agitaatiosta luopuminen on täydellistä ja peruuttamatonta luopumista *demokratiasta*.

Jotta voitaisiin harjoittaa lainsäädännöllistä toimintaa III Duumassa, pitää tavalla tai toisella, suoraan tai välillisesti yhtyä lokakuulaisten kanssa ja asettua täydellisesti vastavallankumouksen ja sen voittojen suojelemisen kannalle. Kadetit yrittävät vaieta tuosta ilmeisestä tosiasiaista. He hairahtuvat kuitenkin sanomaan sen alustuksen toisessa kohdassa: „Lainsäädännöllisen aloitteellisuuden käyttäminen on asetettava riippuvaiseksi siitä, että etukäteen otetaan selville puolueen lakiehdotusten *käytännöllinen läpiviemismahdollisuus*”. Käytännöllinen läpiviemismahdollisuus riippuu lokakuulaista. Läpiviemismahdollisuuden selvilleottaminen merkitsee sitä, että poiketaan takaoven kautta lokakuulaisten luo. Aloitteentekonsa asettaminen riippuvaisuuteen tuosta selvilleottamisesta merkitsee sitä, että lokakuulaisten *mieliksi* tyypistetään omia lakiehdotuksia, että asetetaan oma politiikka „lokakuulaista” riippuvaiseksi.

Keskitetiä ei ole, herrat. Joko todellisen opposition puolue, ja silloin — vastuuton vähemmistö. Tahä aktiivisen vastavallankumouksellisen lainsäädännön puolue, ja silloin — lakeijamaisuus lokakuulaisten edessä. Kadetit valitsivat jälkimmäisen, ja palkinnoksi siitä mustasotnialainen Duuma vie, kuten puhutaan, oikeistokadetti Maklakovin puhemiehistöön! Maklakov on ansainnut sen.

Mutta kuinka saattoi löytyä sosialidemokraatteja, jotka voivat vielä nytkin puhua kadettien tukemisesta? Sellaisia sosialidemokraatteja on synnyttänyt intelligenssin poroporvarillisuus, koko venäläisen elämän poroporvarillisuus. Sellaisia sosialidemokraatteja on kasvattanut plehanovilainen marxilaisuuden mataloittaminen. Sosialidemokraattien Pietarin järjestön konferenssissa tuli selville, että menshevikit kulkevat oikeistolaisen Duuman perässä vieläkin enemmän oikealle. He ovat valmiita tukemaan lokakuulaista, siis *hallituspuoluetta*! Minkä vuoksi sosialidemokraatit

eivät voisi äänestää Homjakovia, joka on parempi kuin Bobrinski? Se on tarkoituksenmukaisuuden kysymys! Miksi ei voisi äänestää Bobrinskia, jos valittavissa on vain joko hän tai Purishkevitch? Miksi ei voitaisi tukea lokakuulaisia mustasotnialaisia vastaan, kun Marx opetti, että pitää tukea porvaristoa feodaaleja vastaan ⁵⁸?

Niin, häpeä on tunnustaa ja synti on salata, että Plehanov on vienyt menshevikkinsä sosialidemokratian äärettömään häpäisemiseen saakka. Todellisen koteloihmisen lailla hän on jankuttanut ulkooopittuja sanoja „porvariston tukemisesta” ja *pänttäämisellään* hämännyt kaiken käsityksen proletariaatin taistelun erikoisista tehtävistä ja erikoisista oloista vallankumouksessa ja taistelussa vastavallankumousta vastaan. Koko vallankumouksellisten aikakausien analyysi liikkuu Marxilla sen taistelun ympärillä, jota todellinen demokratia ja erikoisesti proletariaatti käy perustuslaillisia illuusioita vastaan, liberaalismin petturuutta vastaan, vastavallankumousta vastaan. Plehanov tunnustaa Struven mukaiseksi väärennetyn Marxin. Niitäköön Plehanov nyt sitä, mitä on kylvänyt!

Liberalismin vastavallankumouksellisen luonteen on Venäjän vallankumouksessa todistanut tapahtumien koko kulku lokakuun 17 päivän edellä ja erittäinkin lokakuun 17 päivän jälkeen. Kolmas Duuma panee sokeatkin näkemään. Kadettien lähentyminen lokakuulaisiin on poliittinen tosiasia. Mitkään verukkeet ja kieräilyt eivät voi sitä hämätä. Rajoittukoon tylsäjärkisten bernsteiniläisten sanomalehti „Tovarishtsh” tämän johdosta avuttomaan ruikutukseen, sekoittaen tuon ruikutuksen kadettien työntämiseen lokakuulaisten luo ja poliittiseen paritukseen. Sosialidemokratian on ymmärrettävä Venäjän liberalismin vastavallankumouksellisuuden luokkakantaiset syyt. Sosialidemokratian on armotta paljastettava Duumassa kadettien kaikki lokakuulaisiin lähentymiset, muka demokraattisen liberalismin koko halpamaisuus. Työväenpuolue heittää inholla sivuun kaikenlaiset näkökohdat „liekin varjelemisesta” ja nostaa sosialismin ja vallankumouksen lipun!